

สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3*

ADMINISTRATOR'S COMPETENCIES AFFECTING THE
EFFECTIVENESS OF SCHOOLS UNDER THE JURISDICTION OF
SURATTHANI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 3

ชลิศรา แก้วประเสริฐ¹, ธนัฐชา รัตนพันธ์² และ สุภาพ เต็มรัตน์³

Chalissara Kaewprasert¹, Thanatcha Rattanaphant² and Supap Temrat³

¹⁻³มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

¹⁻³Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: K.chalissara@gmail.com

วันที่รับบทความ: 24 กรกฎาคม 2568; วันแก้ไขบทความ: 12 สิงหาคม 2568; วันตอบรับบทความ: 14 สิงหาคม 2568

Received 24 July 2025; Revised 12 August 2025; Accepted 14 August 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา 2) ประสิทธิภาพของสถานศึกษา และ 3) สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 307 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 5 คน และครูผู้สอนจำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม

Citation:

* ชลิศรา แก้วประเสริฐ, ธนัฐชา รัตนพันธ์ และ สุภาพ เต็มรัตน์. (2568). สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3.

วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 3(4), 981-998.

Chalissara Kaewprasert, Thanatcha Rattanaphant and Supap Temrat. (2025). Administrator's Competencies Affecting The Effectiveness Of Schools Under The Jurisdiction Of Suratthani Primary Educational Service Area Office 3. Modern Academic Development and Promotion Journal, 3(4), 981-998,;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการสื่อสารและการจูงใจมีสมรรถนะมากที่สุด รองลงมา ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ด้านการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการบริการที่ดี และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) ประสิทธิภาพของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีประสิทธิภาพมากที่สุด รองลงมา ด้านการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการสร้างสภาพพึงพอใจในการทำงานของครู และด้านความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อม 3) สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา จากการหาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่า ตัวแปรสมรรถนะผู้บริหาร จำนวน 6 ตัว ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับความสำคัญ ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ การบริการที่ดี การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ตามลำดับ สามารถร่วมกับพยากรณ์ประสิทธิภาพของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 22.8 ($R^2 = .228$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: สมรรถนะผู้บริหาร, ประสิทธิภาพ, การพัฒนาสมรรถนะผู้บริหาร

Abstract

This research aimed to study (1) the competencies of school administrators, (2) the effectiveness of schools, (3) the competencies of administrators influencing the effectiveness of schools. The sample comprised 307 school administrators and teachers. while the key informants included 5 school administrators and 5 teachers selected through purposive sampling. The research instruments were questionnaires and interviews.

Data analysis was conducted using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and content analysis.

The research results were found as follows; 1) The overall competency of school administrators was at a high level. The highest competencies were in communication and motivation, followed by personnel development, analytical and synthetic thinking, vision, teamwork, self-development, service orientation, and achievement orientation. 2) The overall effectiveness of schools was high. The highest effectiveness was in students' academic achievement, followed by efficient resource allocation, teachers' job satisfaction, and adaptability to environmental changes, respectively. 3) The correlation between administrators' competencies and school effectiveness. The results of the regression coefficient analysis revealed that six leadership competency variables significantly affect the effectiveness of schools under the Surat Thani Primary Education Service Area Office 3 at the 0.05 statistical significance level. The competencies, ranked in order of importance, include: Vision, Good Service, Development of Personnel Potential, Self-Development, Teamwork, and Analytical and Synthetic Thinking. These variables together can predict the effectiveness of schools, explaining 22.8% of the variance ($R^2 = .228$) with statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: Administrator Competencies, Effectiveness, Administrator Competency Development

บทนำ

การศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนากำลังคนท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ที่มีการสร้างคน สังคม และประเทศชาติ ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) มีความ

ทุ่มเทในด้านพัฒนาการศึกษา ให้มีทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ เพื่อให้สามารถนำไปแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกร่วมกับประเทศต่าง ๆ ควบคู่ไปกับคุณธรรม จริยธรรม สามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว ในการรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ทั้งในปัจจุบันและอนาคตของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, 1)

ปัจจุบันโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา ทำให้ระบบภาครัฐของราชการไทยจะต้องมีการพัฒนานโยบาย กฎ และระเบียบต่าง ๆ ออกมาที่มีความท้าทายในการรองรับการพัฒนาศักยภาพของคนให้สามารถขับเคลื่อนประเทศนำไปสู่เป้าหมายของการเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีและทรัพยากรมนุษย์ โดยผู้นำหรือนักบริหารระดับสูงภาครัฐเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดที่จะขับเคลื่อนการทำงานภาครัฐจำเป็นต้องมีสมรรถนะ (Competency) ในการปฏิบัติงานในตำแหน่งประเภทบริหาร (ธรรงค์ ศุภรัตน์, 2563, 5) ซึ่งเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สมรรถนะของผู้บริหารการศึกษา มีบทบาทที่สำคัญต่อการจัดการศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาสามารถขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษา และกำหนดทิศทางความสำเร็จของโรงเรียน อีกทั้งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ได้กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตำแหน่งที่มีวิทยฐานะ เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ รวมทั้งคุณลักษณะที่เหมาะสมในการนำพาองค์กรพัฒนาไปในทิศทางที่ดี ได้รับการยอมรับจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกสังคม ดังนั้นการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนที่จะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด และให้มีความเท่าทันต่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552, 55)

ในการบริหารการศึกษาของสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ในสถานศึกษา คือ ระบบการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ กล่าวว่าการประสิทธิผลที่เกิดจากสถานศึกษาที่มีสภาพทางสังคม บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวของผู้เรียนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและ

ประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างดี ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะในด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ในการพัฒนาประเทศชาติได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน (ยุกตนันท์ หวานฉ่ำ, 2555, 2) ภายใต้ข้อจำกัดการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา ทำหน้าที่ประสานสัมพันธ์กับบุคลากรต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อให้กิจกรรมต่าง ๆ สามารถดำเนินการลุล่วงไปด้วยดี ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างองค์กรให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้จัดการความรู้ พัฒนาความรู้ พัฒนาความคิด และพัฒนาศักยภาพการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนจะได้รับจากการสอนจากครูที่มีคุณภาพ แสดงมาจากผลการจัดการศึกษาที่บรรลุตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ (รัชพล คชชา รุ่งโรจน์, 2558, 7)

จากการรายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ปัญหาที่พบเป็นผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2562-2564 พบว่า นักเรียนมีคะแนนจากผลการทดสอบเกือบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3, 2565) แสดงให้เห็นว่าจุดที่ควรนำไปพัฒนาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีการพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และจริยธรรม แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของการจัดการศึกษาไม่อาจเป็นไปตามที่กำหนดหากขาดผู้บริหารที่มีความสามารถและมีสมรรถนะในด้านการบริหาร สามารถสร้างแรงจูงใจ สร้างขวัญกำลังใจให้แก่ครูและนักเรียนภายใต้การปกครองของตน ทำให้ครูเกิดพลังในการพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีสติปัญญาสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 เพื่อนำไปศึกษาทำให้ให้เกิดประสิทธิผลจากการบริหารสถานศึกษา และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในสถานศึกษาดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3
3. เพื่อศึกษาสมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3

สมมติฐานการวิจัย

สมรรถนะผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถม ศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ จากการสังเคราะห์สรณะของผู้บริหาร สถานศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของนักวิชาการทางการศึกษา ซึ่งมีสรณะของ ผู้บริหารสถานศึกษาที่ตรงกันประกอบด้วย นักวิชาการทางการศึกษา ดังนี้ อัจฉรา พยัคฆ์เกษม (2559), พงษ์ศิริ เกื้อวราห์กุล (2559), ปาริฉัตร ช่อขิต (2559), ดาราพร เขยเถื่อน (2560), หทัยพัชร ทองเดช (2560), ณวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560), กนกอร จุลินทร (2560), หนูกัญท์ ปาโส (2562), อาราพัต หัดหนิ (2562) และภักจิรา ผาทอง (2563) โดยใช้เกณฑ์ในการสังเคราะห์ที่มีความถี่ตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป จะได้สมรรถนะของผู้บริหาร สถานศึกษา ประกอบด้วย 8 ทักษะ ได้แก่ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) การบริการที่ดี 3) การ พัฒนาตนเอง 4) การทำงานเป็นทีม 5) การวิเคราะห์และสังเคราะห์ 6) การสื่อสารและการ จูงใจ 7) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และ 8) การมีวิสัยทัศน์ (ประสิทธิ์ ชุมศรี, 2555)
2. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา จากการสังเคราะห์ประสิทธิผลของ โรงเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของนักวิชาการทางการศึกษา ซึ่งมีประสิทธิผลของ

สถานศึกษาที่ตรงกันประกอบด้วย นักวิชาการทางด้านการศึกษา ดังนี้ ภารดี อนันต์นาวิ (2553), วรณารถ แสงมณี (2553), สมพร หิรัญลักษณ์สุต (2553), Parson (1960), Hoy & Miskel (2005) และ Hoy & Ferguson (1985) จากแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดของ Hoy & Ferguson (1985) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยทฤษฎีดังกล่าวมีสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาสถานศึกษาที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการดำเนินงานและส่งผลต่อการพัฒนาสถานศึกษา โดยมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ 3) การสร้างความพึงพอใจในการทำงานของครู และ 4) ความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อม

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่ามีแนวคิดที่เห็นความสำคัญของสมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาของสถานศึกษา สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาหมายถึง ความสามารถเฉพาะตัวที่แสดงออกผ่านพฤติกรรมในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ การสื่อสารและการจูงใจ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และการมีวิสัยทัศน์ สมรรถนะเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งหมายถึงความสามารถในการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การสร้างความพึงพอใจในการทำงานของครู และความสามารถในการปรับตัวของสถานศึกษาต่อสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารจึงเป็นกลยุทธ์สำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิผลของสถานศึกษา และยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของศตวรรษที่ 21 (ประเสริฐ กาลเลิศทอง, 2560)

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการวิธีการวิจัย ตามประเด็นดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้การวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ในปีการศึกษา 2565 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3, 2565) จำนวน 1,517 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร สถานศึกษา จำนวน 152 คน และครูจำนวน 1,365 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, 608) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 307 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว นำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามเป็นกลุ่มตัวอย่างของครูและผู้บริหารในโรงเรียน จำนวน 307 คน ตามที่กำหนด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1.1) ตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

1.2) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจากสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยใช้สถิติการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentages) และสถิติบรรยาย (Descriptive Statistics)

1.3) การวิเคราะห์ระดับของสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 โดยใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (นิหารัตน์ หนูทวี, 2567)

การแปลความหมายระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะผู้บริหาร พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ของ Best (1970 อ้างถึงใน อมรรัตน์ โพธิ์เพชร, 2557)

คะแนน	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	ระดับการปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษามากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	ระดับการปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษามาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	ระดับการปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	ระดับการปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	ระดับการปฏิบัติของผู้บริหารสถานศึกษาน้อยที่สุด

การแปลความหมายระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารสถานศึกษา

คะแนน	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	ประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.4) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของชูศรี วงศ์รัตน์ (2544)

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน เป็นการศึกษาสมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment coefficient of Correlation) เป็นการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร

จากการคำนวณได้มาแปลผลในรูปแบบของความสัมพันธ์กัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การแปลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เกณฑ์ของ พิชิต ฤทธิจรูญ (2554)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสื่อสารและการจูงใจมีสมรรถนะมากที่สุด ($\bar{x} = 3.90$) รองลงมา ด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร ($\bar{x} = 3.76$) ด้านการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ($\bar{x} = 3.74$) ด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{x} = 3.72$) ด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{x} = 3.62$) ด้านการพัฒนาตนเอง ($\bar{x} = 3.61$) ด้านการบริการที่ดี ($\bar{x} = 3.58$) และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\bar{x} = 3.46$) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีประสิทธิผลมากที่สุด ($\bar{x} = 3.69$) รองลงมา ด้านการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.55$) ด้านการสร้างความพึงพอใจในการทำงานของครู ($\bar{x} = 3.51$) และด้านความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อม ($\bar{x} = 3.48$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
Regression	9	6.295	.699	9.732	.000
Residual	297	21.346	.072		
Total	306	27.641			
ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ	$\hat{Y}$	$\hat{Z}$	SE _b	t	Sig.
ค่าคงที่	2.829		.277	10.220	.000*
การบริการที่ดี (X_2)	.334	.608	.126	2.656	.008*
การพัฒนาตนเอง (X_3)	.274	.611	.122	2.248	.025*

การทำงานเป็นทีม (X ₄)	.271	.617	.125	2.167	.031*
การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ (X ₅)	.269	.471	.125	2.140	.033*
การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร (X ₇)	.316	.471	.142	2.226	.027*
การมีวิสัยทัศน์ (X ₈)	.411	.837	.120	3.416	.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

R = .477 R² = .228 SEE. = .268

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับความสำคัญ ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ (X₈) การบริการที่ดี (X₂) การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร (X₇) การพัฒนาตนเอง (X₃) การทำงานเป็นทีม (X₄) และการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ (X₅) ตามลำดับ สามารถรวมกับพยากรณ์ ได้ร้อยละ 22.8 (R² = .228) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณสามารถ นำมาสร้างสมการทำนายได้ดังนี้

สมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปของคะแนนดิบ คือ

$$\hat{Y}_{tot} = 2.829 + .334(X_2) + .274(X_3) + .271(X_4) + .269(X_5) + .316(X_7) + .411(X_8)$$

สมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\hat{Z}_{tot} = .608(X_2) + .611(X_3) + .617(X_4) + .471(X_5) + .471(X_7) + .837(X_8)$$

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ ปวีณา รอดเจริญ (2562) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมและจำแนกรายด้านอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ กิตติชัย เทียนไข (2563) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของ

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ พรวลี ตรีประภากร (2564) ศึกษาสมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการจัดการศึกษาได้สำเร็จด้วยดีบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาความสามารถในการผลิตนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและสามารถพัฒนานักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก ซึ่งเกิดจากประสิทธิภาพของผู้บริหาร ครูที่สามารถใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในการบริหารจัดการสถานศึกษา

3. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา ประกอบด้วย การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และการมีวิสัยทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับเปรมวดี จิตอารีย์ (2560) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการศึกษาประกอบด้วย ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการบริการที่ดี สอดคล้องกับดารารพร เขยเถื่อน (2560) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 ผลการศึกษาประกอบด้วย การวิเคราะห์และสังเคราะห์ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การพัฒนาตนเอง และการมีวิสัยทัศน์ และยังสอดคล้องกับกิตติชัย เทียนไข (2563) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี ผลการศึกษาประกอบด้วย ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและจิตใจ และด้านการบริการที่ดี ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการบริหารโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคลากรที่มีสมรรถนะ ประกอบด้วย การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และการมี

วิสัยทัศน์ จึงส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในด้านนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีประสิทธิผล ด้านการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการสร้างความพึงพอใจในการทำงานของครู และด้านความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัยนี้ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีสมรรถนะโดยรวมอยู่ในระดับมาก ครอบคลุมทุกด้าน ได้แก่ การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และการมีวิสัยทัศน์ ซึ่งสมรรถนะเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับสูง โดยประสิทธิผลสะท้อนผ่านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน การบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ความพึงพอใจของครู และความสามารถของโรงเรียนในการปรับตัวตามบริบทที่เปลี่ยนแปลง จึงพออนุมานได้ว่า สมรรถนะของผู้บริหารมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประสิทธิผลของสถานศึกษา โดยเฉพาะสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และความสามารถในการจัดการระบบงานอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเสนอแนวทางการพัฒนาแต่ละด้านอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้บริหารสามารถยกระดับขีดความสามารถของตนเอง และส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนให้ยั่งยืน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน เช่นเดียวกับระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยสมรรถนะของผู้บริหารมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบด้วย

1) ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย ควรมีความสัมพันธ์กันทางบวก ดังนั้นในการเตรียมและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นผู้บริหารโรงเรียน ควรนำสมรรถนะผู้บริหาร

โรงเรียนทั้ง 8 ด้าน เป็นแนวทางพัฒนาผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน

2) ข้อเสนอแนะด้านการเรียนรู้ คือ การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และการมีวิสัยทัศน์ ดังนั้นในการพัฒนาผู้บริหารควรได้รับการฝึกอบรมและส่งเสริมเกี่ยวกับสมรรถนะในด้านดังกล่าว เพื่อส่งผลดีต่อประสิทธิผลการบริหารสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการบริหารงานสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

เอกสารอ้างอิง

- กนกอร จุลินทร. (2560). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอเขาฉกรรจ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2. ใน *การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กันทิมา ชัยอุดม. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3. ใน *ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กิตติชัย เทียนไข. (2563). สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(4), 1318-1332.
- จิระ งามศิลป์. (2550). *คู่มือเตรียมสอบผู้บริหารสถานศึกษา* สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

- ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล. (2560). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินการตามมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา. ใน *ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์ (2544). *การวิจัยเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ทิพย์บลิเคชั่น.
- นิหารัตน์ หนูทวี (2567). สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*, 11(1), 69-81.
- ดารารพร เชยเถื่อน. (2560). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10. ใน *ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ปวีณา รอดเจริญ. (2562). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 จังหวัดนครปฐม. *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย*, 10(2), 62-82
- ประสิทธิ์ ชุมศรี (2555). การประเมินสมรรถนะที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 2. ใน *รายงานการวิจัย*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ประเสริฐ กำเลิศทอง (2560). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 1. ใน *การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปาริฉัตร ช่อขิต (2559). สมรรถนะผู้บริหารกับประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8. ใน *ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เปรมวดี จิตอารีย์. (2560). สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. *วารสารบริหารการศึกษามศว*, 14(27), 108-115.

- พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2554). รายงานการวิจัยประเมินผลการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- พงษ์สิริ เกื้อวราห์กุล (2559). สมรรถนะผู้บริหารกับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(1), 86-102.
- พรพลี ตรีประภากร. (2564). สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. ใน *ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ภักจิรา ผาทอง. (2563). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 2. ใน *การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ภารดี อนันต์นาวิ (2553). *หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา*. ชลบุรี: พิมพ์มนตรี.
- รัชพล คชารุ่งโรจน์ (2558). *คิดทำหลากหลายกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนทันสมัย*. ม.ท.ป.: กรุงเทพฯ.
- รณรงค์ ศุภรัมย์ (2563). สมรรถนะหลักสำหรับนักบริหารระดับสูงภาครัฐของไทยในศตวรรษที่ 21. *วารสารข้าราชการ*, 62(2), 4.
- ยุกตนันท์ หวานฉ่ำ (2555). การบริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของโรงเรียนในอำเภอคลองหลวงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. ใน *ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วรณารถ แสงมณี (2553). *องค์การ : ทฤษฎีการออกแบบและการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: ดารณีนุ สนามเตชะ.
- สมพร หิรัญลักษณ์สุด (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้อำนาจของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 2. ใน *การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. (2565). *กลุ่มงานสารสนเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา*. เรียกใช้เมื่อ 24 กรกฎาคม 2567 จาก <https://www.surat3.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2548). *พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2553). *คู่มือสมรรถนะข้าราชการพลเรือนไทย*. กรุงเทพฯ: พิธีลีฟวิ่ง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙*. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- หทัยพัชร ทองเดช (2560). การศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนในสหวิทยาเขตบูรพาสระบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. ใน *การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- หนูกันท์ ปาโส (2562). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดร้อยเอ็ด. ใน *ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- อติพงษ์ ฤทธิชัย. (2556). *แนวคิดเรื่องสมรรถนะ*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.
- อมรรัตน์ โพธิ์เพชร (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. ใน *ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อัจฉรา พยัคฆ์เกษม (2559). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอคลองขลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2*. ใน *ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

อาราพัต หัตถนิ. (2562). สมรรถนะหลักของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3. ใน *การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

Hoy, W. K. & Furguson, J. (1985). Theoretical framework and exploration organization effectiveness of schools. *Educational Administrators Quarterly*, 59 (3), 732-A.

Hoy, W.K., & Miskel, C.G. (2008). *Educational administration, Theory research and practice*. 8th ed. New York., McGraw – Hill.

Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 – 610.

Parson, T. (1960). *The social system*. Glencoc, IL, Free Press. Mott (1972 cited by Hoy & Miskel, 2001, 305-306.